

استراليا

سرشناسه: جردن -بیچکوف، تری جی.، ۱۹۳۸ - ۲۰۰۳. م.

Jordan-Bychkov, Terry G

عنوان و نام پدیدآور: استرالیا/ تری جی. جردن -بیچکوف؛ ترجمه حسین بحری.

مشخصات نشر: تهران: قمتوس، ۱۳۹۱.

مشخصات ظاهري: ۱۱۸ ص: مصور.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۱۱-۹۹۳-۵

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی: ۲۰۰۳. Australia,

موضوع: استرالیا—ادبیات نوجوانان

موضوع: استرالیا

شناسه افزوده: بحری، حسین، ۱۳۵۶-، مترجم

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۱ ۵ الـ۴ جـ۹۶ DU

رده‌بندی دیوبی: ۹۹۴

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۲۶۹۷۱۵۴

استراليا

ترى جى. جردن - يچکوف

ترجمه حسين بحری

این کتاب ترجمه‌ای است از:

Australia

Terry G. Jordan-Bychkov
and Charles F. Gritzner
Chelsea House Publishers, 2003

انتشارات ققنوس

تهران، خیابان انقلاب، خیابان شهدای ژاندارمری،
شماره ۱۰۷، تلفن ۰۲۰ ۸۶ ۴۰ ۶۶

* * *

تری جی. جردن - بیچکوف

استرالیا

ترجمه حسین بحری

چاپ اول

۱۵۰۰ نسخه

۱۳۹۱

چاپ شمشاد

حق چاپ محفوظ است

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۱۱-۹۹۳-۵

ISBN: 978 - 964 - 311 - 993 - 5

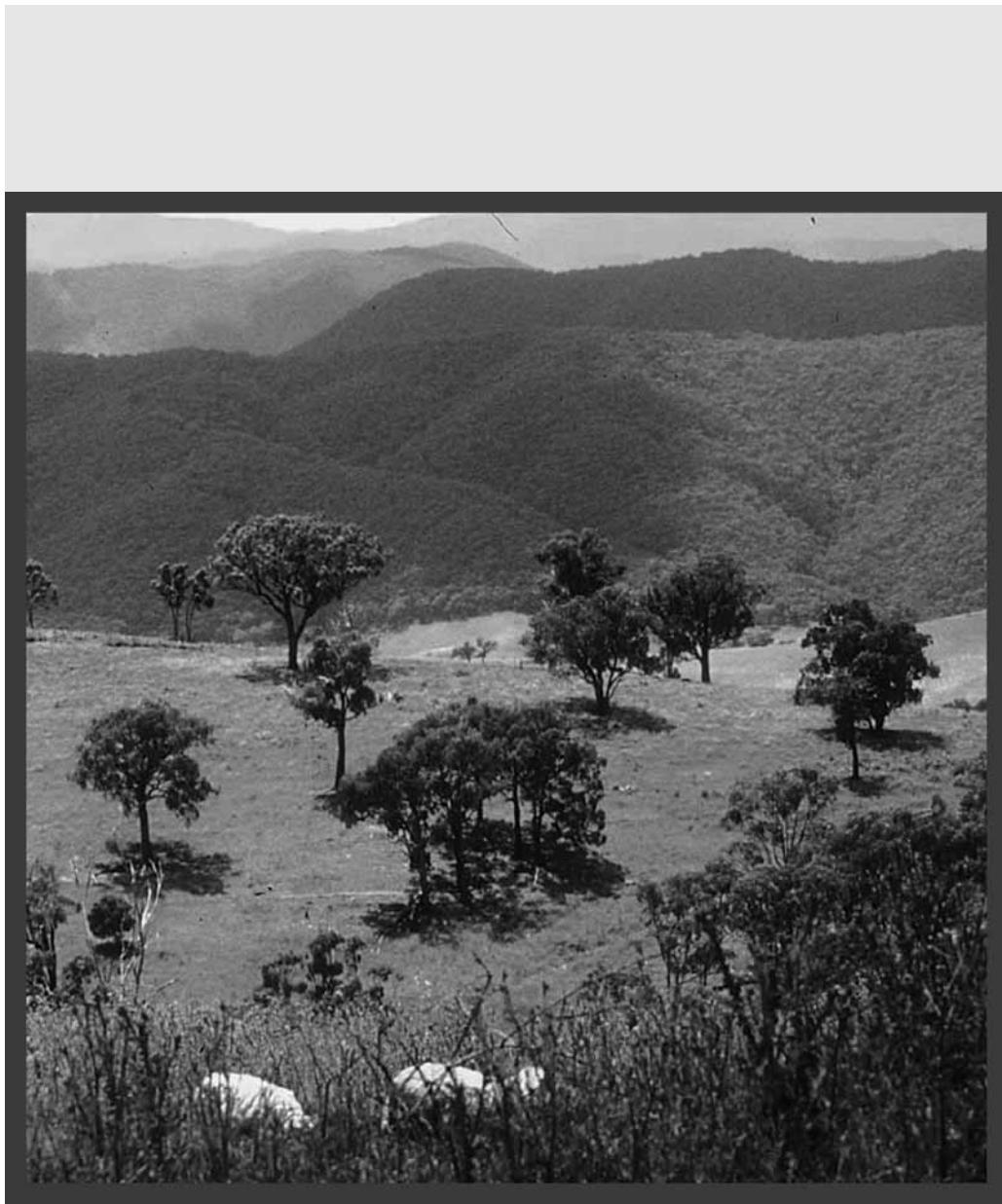
www.qoqnoos.ir

Printed in Iran

۵۵۰۰ تومان

فهرست

۸	مقدمه
۱۸	۱. زیستگاه استرالیایی
۳۸	۲. استرالیا در گذر زمان
۵۴	۳. استرالیا یکی است؟
۷۰	۴. کسب درآمد
۸۶	۵. چندین استرالیا
۹۸	۶. آینده استرالیا
۱۰۳	نکاتی راجع به استرالیا
۱۰۵	گاهشمار
۱۰۹	شرح اصطلاحات
۱۱۳	کتاب‌شناسی
۱۱۵	نمایه

این چراگاه دامپروری، یا به قول دامداران استرالیا «ایستگاه»، محل
چریدن دام در نزدیکی باتلو در ایالت ویلز جدید جنوبی است. استرالیا
۱۱/۵ درصد از گوسفندان جهان را دارد.

مقدمه

استرالیا کشوری هم غریب و هم آشناست. اگر جهانگردی به استرالیا سفر کند، چیزهای زیادی باعث می شود که احساس در خانه بودن به وی دست دهد و مواردی دیگر وجود دارد که او تصور کند در سرزمینی رؤیایی است.

استرالیا کشوری ثروتمند، انگلیسی زبان، و با معیارهای بالای زندگی است. در قرون گذشته اروپاییان مهاجر، به خصوص از جزایر بریتانیا، در حالی که در قاره جدیدی در دوردست‌ها ساکن می شدند، استرالیا را به صورت مهاجرنشین درآوردند. در آن دوران به بومیان اولیه توجهی نشد و جمعیتشان بر اثر بیماری و جنگ تقلیل یافت. استرالیا منابع طبیعی فراوان و سرزمین‌های گستردۀ ای برای ایجاد مزارع، چراگاه‌ها، شهرک‌ها، و شهرهای جدید در اختیار دارد.

بیشتر استرالیایی‌ها مسیحی پروتستان و تعداد اندکی از آن‌ها کاتولیک‌اند. این کشور قوانین مهاجرتی خود را در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ تغییر داد تا اجازه دهد تعداد زیادی از آسیایی‌ها و دیگر غیر‌سفیدپوست‌ها وارد این کشور و شهرهوند آن شوند.

مساحت استرالیا حدود ۷/۸ میلیون کیلومتر مربع است. این کشور از شرق به غرب امتداد یافته و در چندین منطقه زمانی قرار گرفته است.

فرهنگ رایج

فرهنگ استرالیا شباهت‌های زیادی به فرهنگ رایج در کشورهای غربی دارد. فروشگاه‌های زنجیره‌ای پخت غذای حاضری مانند پیتزا هات، کتابکی فراید چیکن، و مک‌دونالد در استرالیا نیز دیده می‌شود. استرالیا دارای آسمان‌خراش، دستگاه‌های خودپرداز، تابلوهای هشداردهنده میزان جرم در محله‌ها و شهرک‌های حومه‌ای است که اغلب منازل این محله‌ها و شهرک‌ها تکواحدی مستقلند. استرالیا همچنین دارای رودیو،^۱ پمپ بنزین‌های سلف‌سرو، کباب منقلی (باریکیو) در حیاط خلوت منازل، و فروشگاه‌ها و سوپرمارکت‌های زنجیره‌ای است که زیرمجموعه همان فروشگاه‌های زنجیره‌ای رایج در غربند.

استرالیا از عمدۀ کشورهای دارای صنعت فیلم است. نیکول کیدمن، تونی کولت، راسل کرو، مل گیبسون، و پائول هوگان از جمله هنریشگان سینمایی مشهور استرالیا هستند. ارول فلین، ستاره پرشور فیلم‌های دهه ۱۹۳۰، اهل ایالت تاسمانی استرالیا بود.

واحد پول استرالیا دلار و هر دلار صد سنت است. استفاده از خودرو برای حمل و نقل شخصی در استرالیا رایج است و بزرگراه‌های خوبی با پارک‌هایی در حاشیه جاده وجود دارد. در این کشور مراکز خریدی با نام‌هایی چون «گیتوی پلازا»^۲ وجود دارد. این کشور همچنین درگیر مبارزه با اعتیاد به مواد مخدر، مشکل نوجوانان فراری و خودکشی نوجوانان است.

ورزش

استرالیایی‌ها عاشق ورزشند. برخی از بازی‌ها و فعالیت‌های ورزشی رایج عبارتند از: تنیس، اسکی، شنا، گلف، مسابقه قایق‌های بادبانی، موج سواری، چادرزنی، دویدن آهسته و پیاده‌روی. گرگ نورمن، اهل

۱. Rodeo: نام نمایش گاوه‌ران‌ها که در آن مهارت‌های خود را مانند کمنداندازی، اسب‌سواری و غیره نشان می‌دهند.

2. Gateway Plaza

ایالت کوینزلند، مدت‌های مديدة چهره درخشان و ماندگار در مسابقات دوره‌ای گلف حرفه‌ای بوده است.

استرالیایی‌ها علاقه بسیاری به مسابقات اسب‌دوانی دارند. بزرگسالان استرالیایی بیش از بزرگسالان کشورهای دیگر در فعالیت‌های ورزشی غیرحرفه‌ای شرکت می‌کنند. آن‌ها به جای بیسیال، کریکت بازی می‌کنند و بولینگ روی چمن را به بولینگ سالنی ترجیح می‌دهند. فوتبال استرالیایی نیز از ورزش‌های خشن رایج در این کشور است. بسکتبال و هاکی روی یخ اهمیت چندانی برای استرالیایی‌ها ندارد.

ویژگی‌های منحصر به فرد استرالیا

از ویژگی‌های منحصر به فرد استرالیا این است که تنها کشور جهان است که شامل کل یک قاره می‌شود. کشور استرالیا همان سرزمین قاره استرالیاست. با این حال جمعیت آن کم و اندکی بیش از بیست میلیون نفر است. این امر عمدتاً به این دلیل است که قسمت اعظم استرالیا از بیابان تشکیل شده است. استرالیا به علت جمعیت خیلی کم تنها به شش ایالت تقسیم شده: کوینزلند، ولز جدید جنوبی، ویکتوریا، تاسمانی، استرالیای جنوبی و استرالیای غربی. واحد اداری هفتم، سرزمین وسیع شمالی، هنوز ایالت نشده است. به علاوه، سرزمین مجزای پایتحت استرالیا (ای سی‌تی)^۱ – منطقه‌ای مستقل از ایالتات – مقر پایتحت ملی یعنی کانبرا است و این سرزمین نیز جایگاه ایالت را ندارد.

عرض جغرافیایی

حدود نیمی از سرزمین استرالیا در مناطق استوایی یعنی نزدیک استوا و شمال مدار رأس‌الجدى است. مردم ساکن ایالت کوینزلند در گفتگوهای خود از «شمال استوایی» ایالت‌شان صحبت می‌کنند. همچنین، آب و هوای واقعاً سرد در استرالیا وجود ندارد.

1. Australian Capital Territory (ACT)

موقعیت جغرافیایی

برخلاف اروپا که در نیمکره شمالی قرار دارد، استرالیا در نقطه متقابل قرار گرفته است. استرالیا در نیمکره جنوبی، درست در طرف مقابل زمین از سمت جزایر بریتانیا و مابقی اروپا واقع شده است. خود واژه «استرالیا» به معنی «سرزمین جنوبی» است. استرالیایی‌ها می‌گویند که در «زمین وارونه» زندگی می‌کنند.

این بدان معنی است که در استرالیا تابستان و زمستان، بهار و پاییز بر عکس مناطق نیمکره شمالی است. کریسمس و آغاز سال نو میلادی در ابتدای تابستان است. ماه ژوئن نشانه شروع زمستان است. همچنین اقیانوس آرام در ساحل شرقی استرالیا و اقیانوس هند در ساحل غربی آن است.

مهاجران اولیه انگلیسی، ایرلندی و دیگر اروپاییانی که ساکن استرالیا شدند مسافتی بس طولانی را طی کردند تا وطن جدیدی بیابند. آن‌ها به قاره‌ای پرت در گوشۀ دورافتاده‌ای از جهان رفتند. دوری از اروپا برای آنان نگران‌کننده بود.

زیستگاه

گیاهان و حیوانات بومی استرالیا در نظر مهاجران اروپایی با آنچه از قبل می‌شناختند بسیار متفاوت بود. آن‌ها به جای جنگل‌های بلوط یا کاج، صدھا نوع اوکالیپتوس یا درختان «صمغی» یافتند. به جای گوزن، خرس، و سگ آبی، با حیوانات کاملاً عجیبی چون کانگورو، کوالا، وامبَت^۱ و ایمو^۲ مواجه شدند.

گویش انگلیسی

در کشور استرالیا، زبان انگلیسی تا حدودی متفاوت با گویش آمریکایی صحبت می‌شود. تلفظ واژگان تسودماگی‌تر است. واژگان زیادی

۱. wombat: نوعی خرس کیسه‌دار استرالیایی. — م.

۲. emu: شترمرغ استرالیایی. — م.

به خصوص در مورد اسم شهرها، نهرها، حیوانات و گیاهان از بومیان اولیه اقتباس شده است. نتیجه آن اسم مکان‌هایی چون «کوپر پدی»، «واگا واگا»، «گوندی‌ویندی» و «گرین‌گولن» است. مثلاً نام آخر در زبان بومی محلی به معنی «نهرهای کوچک» است.

صحبت‌های معمول روزانه هم ممکن است گیج‌کننده باشد. *Ta* به معنی «thank you» (متشکرم) است؛ *billabong* دره‌ای بیابانی با بستر هموار است که گاهی پر آب می‌شود؛ *brumbie* نوعی اسب وحشی است؛ *sultana* یعنی «کشمش»؛ و *sheila* به معنی «زن» است؛ اصطلاح *road plant* به رانندگان هشدار می‌دهد که جلوتر، جاده در دست تعمیر است. *roo bar* وسیله‌ای محافظتی در جلو اتومبیل است که مانع خسارت رادیاتور و چراغ جلو در صورت تصادف با کانگوروهاست؛ و جمع آوری دام‌ها را «muster» (احضار کردن) می‌گویند.

همچنین استرالیایی‌ها اغلب در سخنان و اشاراتشان، اگر نگوییم رکتر اما از مردم بسیاری کشورها صریح‌ترند. مثلاً، در خیلی از کشورها هرگز کسی با علائم رسمی راهنمایی و رانندگی در بزرگراه‌ها چون «آروم‌تر ابله» یا «اگه مستی و می‌روئی بدون که به احمق تومومی» مواجه نمی‌شود – اما چنین مواردی در استرالیا وجود دارد.

رفتن به شنا

استرالیایی‌ها عاشق شنا کردن هستند. آن‌ها روش‌های بسیاری در المپیک ابداع کرده‌اند. تا جایی که یکی از سبک‌های شنا «کral استرالیایی» نامیده می‌شود. اگرچه شنا در استرالیا شاید کمی متفاوت باشد. شناگران باید در سواحل استوایی زیبا و بکر نزدیک داروین بیرون از آب بمانند – در آن جا نیش عروس دریایی ممکن است شخص را به هلاکت برساند. همچنین شناگران باید مراقب کروکو دیل‌های عظیم‌الجثة آب‌های شور باشند. به علاوه دستور العمل‌هایی برای استفاده از استخرها وجود دارد که لازم‌الاجراست. روی تابلویی در ورودی استخر عمومی شهر کوچک مارلبورو در ایالت کوینزلند نوشته شده:

شنا بدون تاپ ممنوع.

شنا با پوست زخمی ممنوع.

ادرار در استخر ممنوع.

هل دادن ممنوع.

حرکات تندر ممنوع.

بازی با توپ ممنوع.

رانندگی با اتومبیل

استرالیایی‌ها مانند انگلیسی‌ها در سمت چپ جاده رانندگی می‌کنند. البته این بخش کوچکی از تضاد موجود با رانندگی در بسیاری از کشورهاست. تقریباً هیچ آزادراهی در محدوده شهرها وجود ندارد اما در عوض عمدۀ آزادراه‌ها به نواحی روستایی محدود می‌شوند. تعداد کمی چراغ قرمز وجود دارد اما در عوض رانندگان اغلب با میدان رسانیده‌اند و رانندگان باید با تقدم با ماشین‌هایی است که زودتر به میدان رسیده‌اند و رانندگان باید با روشن کردن چراغ راهنمای نشان دهنند که مایل به دور زدن میدانند یا آماده خروج از آن.

در نواحی‌ای که جمعیت پراکنده وجود دارد، «قطارهای جاده‌ای» را می‌توان مشاهده کرد. این قطارها کامیون‌هایی‌اند که تا پنج تریلر را به دنبال خود می‌کشند. شاید عبور از کنار قطارهای جاده‌ای خیلی هیجان‌انگیز باشد. یکی از قوانین جاده‌ای در ملبورن این است که اگر راننده‌ای بخواهد در یک تقاطع به سمت راست بپیچد (معادل گردش به چپ در کشورهای دیگر)، باید به منتهی‌یه خط چپ خود برود، در کناره تقاطع بایستد تا چراغ زرد شود، و سپس به سرعت از تمام خطوط بگذرد و به راست بپیچد. این قانون فقط در ملبورن رعایت می‌شود و پیروی از آن در سیدنی یا شهرهای دیگر منطقی نیست.

صرف غذا بیرون خانه

اگر جهانگردی در استرالیا بخواهد چیزی بخورد، ممکن است به صورت

منطقه‌ای که استرالیا در آن واقع شده است

استرالیا تنها کشور جهان است که یک قاره کامل را تشکیل می‌دهد. اقیانوس آرام در ساحل شرقی و اقیانوس هند در ساحل غربی آن قرار دارد. از آنجاکه استرالیا در نیمکره جنوبی قرار گرفته، فصول سال در آن بر عکس فصول در نیمکره شمالی است.

اتفاقی به پیتزا فروشی برود. این جاست که مسافران باید مراقب باشند. انتخاب غذا در استرالیا در مقایسه با دیگر کشورها ممکن است خیلی متفاوت باشد. استرالیایی‌ها معمولاً بدون سؤال کردن از مشتری تخم مرغی نیمرو را روی پیتزا می‌اندازن.

صبحانه هم به همان اندازه ممکن است نگران‌کننده باشد. به ویژه باید مراقب نوعی چاشنی به ظاهر بی‌ضرر به نام «وجمایت» بود که روی نان بر شته می‌مالند. وجمایت به مفهوم واژه شور عمق کاملاً جدیدی می‌بخشد.

امپراتوری بریتانیا

استرالیا به رغم دوری از امپراتوری بریتانیا، از دیرباز جایگاه خود را در آن

یافته است و اگرچه کشوری کاملاً مستقل است، مانند کانادا «مشترکالمنافع»^۱ با بریتانیاست. ملکه یا پادشاه انگلستان حاکم صوری استرالیاست.

با این حال استرالیا به طور روزافزونی خود را کشوری در حوزه آسیا-اقیانوس آرام می‌داند. همان‌گونه که روابط تجاری دیگر کشورها با کشورهایی چون ژاپن، چین، هند، و اندونزی تقویت شده، روابط استرالیا نیز با این سرزمین‌ها تحکیم شده است. با ضعیف شدن روابط با اروپا، بیش‌تر این روابط حالت تشریفاتی و عاطفی به خود گرفته‌اند.

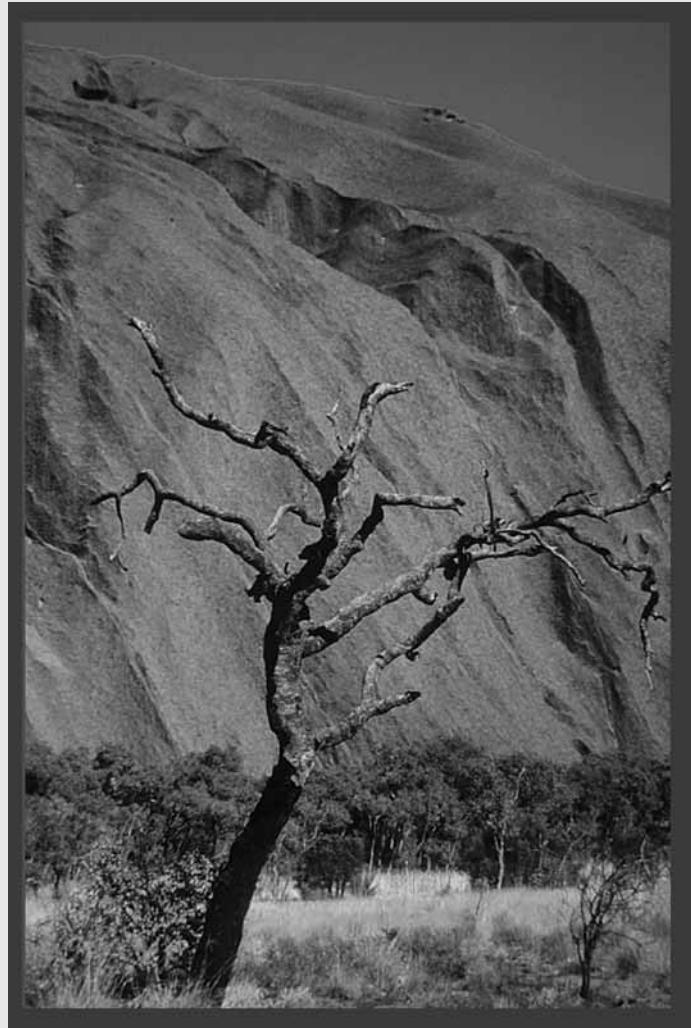
استرالیا با آمریکا از مدت‌ها پیش و از جنگ جهانی اول متحد بوده است. استرالیایی‌ها در اقیانوسیه دو شادوش سربازان آمریکایی در جنگ جهانی دوم و همچنین در جنگ‌های کره و ویتنام جنگیدند.

استرالیا همسایه اندونزی، پر جمیعت‌ترین کشور مسلمان جهان، است. در دوازدهم اکتبر ۲۰۰۲ هنگامی که تروریست‌ها در شهرک کوتا در جزیره بالی اندونزی کلوب شبانه‌ای را که پر از گردشگر بود، با بمب منفجر کردند، بیش از هشتاد استرالیایی بین کشته‌ها و مجروحان بودند. پیش از آن رویداد وحشتناک، استرالیایی‌ها باور داشتند که جدایی نسبیشان (به لحاظ جغرافیایی) از آن‌ها در برابر تروریسم محافظت می‌کند.

موضوعاتی برای فصل‌های پیش رو

با خواندن مقدمه‌ای که گفته شد، به مطالعه دقیق‌تری درباره استرالیا خواهیم پرداخت. ده موضوع اصلی حاکم بر فصل‌های بعدی عبارتند از: کشور-قاره؛ قلب سرخ؛ قلب خشک؛ هلال سبز؛ زندگی گیاهی و جانوری منحصر به فرد؛ بومیان اولیه؛ فرهنگ انگلیسی - سلتی؛ استرالیا؛ یکی یا چند تا؟؛ مهاجران «جدید»؛ زندگی شهری؛ و زندگی مناطق «بوته‌زار» و «دورافتاده».

۱. جامعه کشورهای همسود یا مشترکالمنافع با بریتانیا. – م.

اولورو (صخره آیرز)، نشان معروف منطقه دورافتاده، از ماسه سنگ سرخ تشکیل شده است. این بیابان‌های وسیع اکثر مناطق مرکز استرالیا را فرا گرفته‌اند، رنگ سرخی دارند و «قلب سرخ، قلب خشک» کشور نامیده می‌شوند.

۱

زیستگاه استرالیایی

زیستگاه – یا جغرافیای طبیعی – استرالیا منحصر به فرد و عجیب است. مهاجران اهل جزایر بریتانیا این محیط را با هر آنچه از قبل می‌شناختند بسیار متفاوت دیدند. شاید بیشترین سازگاری مورد نیازشان وفق دادن خود با آب و هوا بود. نه تنها فصول سال وارونه بودند، بلکه نوع آب و هوا نیز عمده‌تاً برای آن‌ها ناآشنا بود.

قلب سرخ، قلب خشک

بارزترین ویژگی آب و هوای استرالیا پهنهٔ وسیع بیابانی به نام «قلب سرخ، قلب خشک» است که در مرکز این قاره گستردگی شده. برخی مردم، استرالیا را «قاره بیابانی» می‌نامند.

واژهٔ خشک بیانگر ویژگی بیابانی بخش مرکزی این قاره است و سرخ برگرفته از رنگ عمده‌تاً سرخ خاک و صخره‌های این بیابان‌هاست. در حقیقت، پیام رنگی‌ای که از این قاره به دوربین‌های ماهواره در حال گردش در مدار زمین می‌رسد، همانند سطح سیاره مریخ، سرخ فام است. لقب دیگر استرالیا «قاره سرخ» است. استرالیایی‌ها نیز در گفتگوهای خود به «مرکز سرخ» کشورشان اشاره می‌کنند. اگر منطقهٔ نیمه‌خشک

و سیعی که بیابان‌های استرالیا را احاطه کرده به قلب سرخ و خشک افزوده می‌شد، در آن صورت گستره سرزمین‌های خشک، ابعاد بس عظیمی می‌یافتد.

مناطق دورافتاده و بوتهزارها

استرالیایی‌ها واژه دورافتاده (*Outback*) را برای اشاره به بخش خشک مرکزی این قاره به کار می‌برند. ممکن است اصطلاح بوتهزار (*bush*) نیز شنیده شود، اما این واژه اساساً به معنی هر منطقه غیرشهری از جمله مناطق دورافتاده است. در استرالیا، بوتهزار برای اشاره به بخش کشاورزی زمین به کار می‌رود.

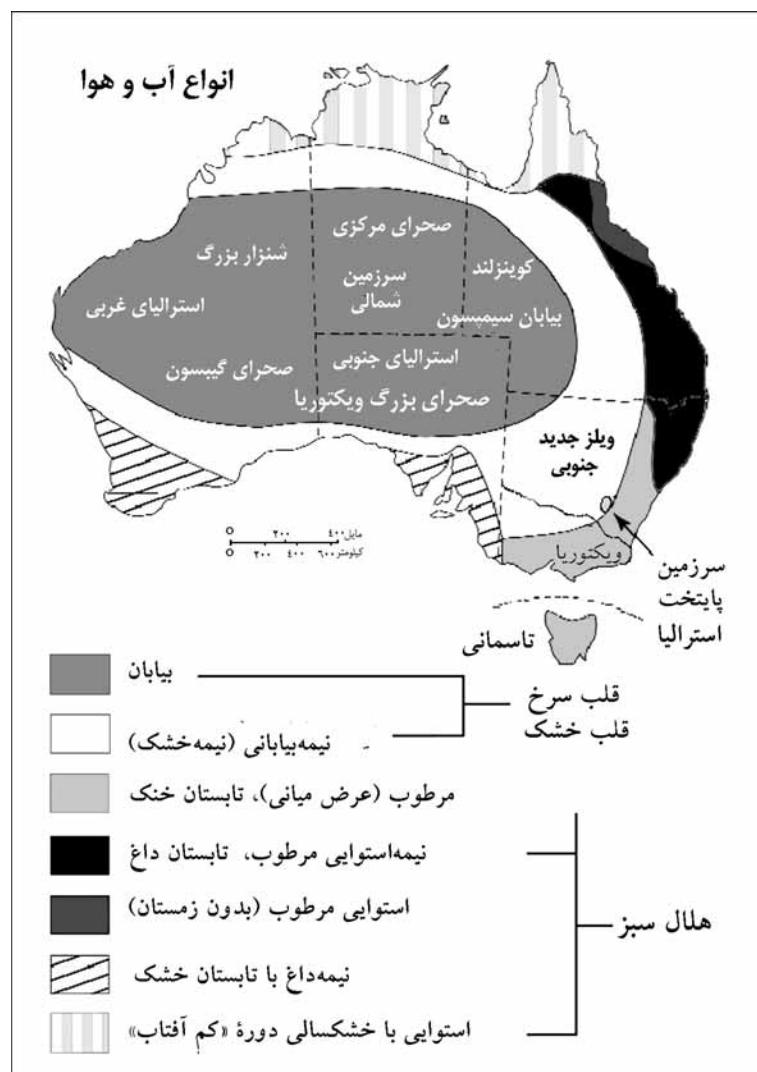
در روزگاران گذشته عبور از مناطق دورافتاده بیابانی به اندازه عبور از صحراهای آفریقا مشکل بود. شترهایی را به تقلید از کاروان‌های صحراهای آفریقا به استرالیا وارد کردند. حتی امروزه سفر به بخش عمدت‌های از قلب خشک بسیار مشکل است، و مؤثرترین روش حمل و نقل استفاده از هوایپیماهای کوچک با تعداد زیادی باند موقت خاکی است.

آب

همیشه بزرگ‌ترین مشکل در بیابان‌ها فقدان آب است. این مشکل در استرالیا به طرق مختلفی آسان شده است. نخست این‌که، تنها شبکه رودخانه‌ای این قاره – مواری – دارلینگ – به صورت «جريانی عجیب» در بیش‌تر قسمت‌های منطقه دورافتاده نیمه‌خشک در جنوب شرقی روان است و سپس در مسیر خود به سوی دریا، در میان مناطق خشک جریان می‌یابد. منبع این جریان عجیب مناطق باران‌خیز است.

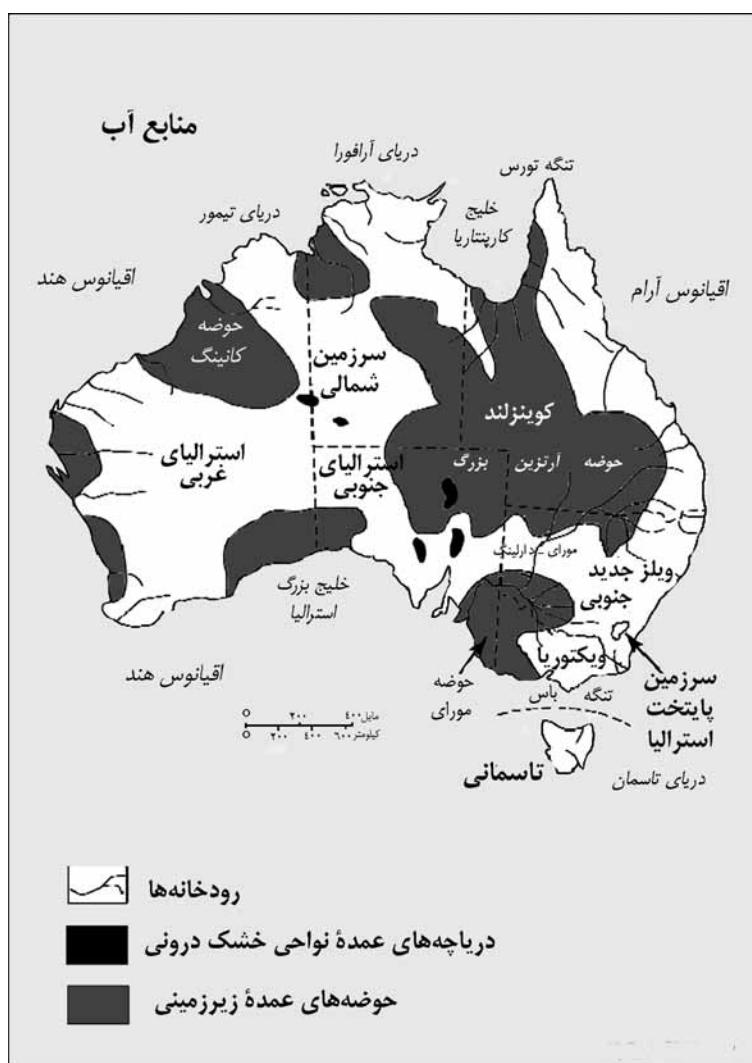
منبع مهم دیگر آب در مناطق دورافتاده استرالیا چاه آرتزین^۱ و چاه‌های دیگر است. آب اغلب در اعماق نسبتاً کم آب تحت فشار به دام می‌افتد. هنگامی که چاهی در حوضه آرتزین بزرگ حفر می‌شود آب تا

1. Artesian

استرالیا از نظر آب و هوا، بین بخش وسیع و خشک مرکزی و حاشیه مرطوبی به نام «هلال سبز» واقع شده که خود هلال سبز شامل چندین نوع آب و هواست.

سطح زمین بالا می‌آید، اما حوضه‌های آب کم عمق زیرسطحی، آرتزین نیستند و باید با پمپ یا تلمبه زدن به سطح زمین آورده شوند. ژنراتورهای بادی سبک آمریکایی در بسیاری از دامپروری‌ها، کار تلمبه‌زنی را انجام می‌دهند.

این نقشه نشان‌دهنده رودخانه‌ها و حوضه‌های آب زیرزمینی اصلی استرالیاست. شبکه عجیب رودخانه‌ای مورای - دارلینگ و چاه‌هایی که در حوضه آرتزین بزرگ حفر شده، آب مورد نیاز بخش‌هایی از مناطق خشک دورافتاده استرالیا را تأمین می‌کنند.

بیلبانگ¹‌ها نیز، گاه و بیگا، منبع دیگر آب هستند. این دره‌های

1. Billabong

کوچک هموار به تعداد زیادی در مناطق دورافتاده پدید می‌آیند. آن‌ها به دلیل هموار بودن، هنگام بارش باران، به سرعت پر از آب می‌شوند. حتی پس از تبخیر آب، رویش طبیعی علفها ادامه دارد. مقداری آب هم در زیر بسترهاشان شنی باقی می‌ماند که با کندن گودال قابل برداشت است. در نقطه‌ای از کوه‌های جنوب شرقی استرالیا، تونلی از میان یک تپه حفر شد تا آب از دامنه پربراش‌تر شرقی به سرچشمme شبکه مورای-دارلینگ که به غرب جریان دارد منحرف شود. این کار امکان اجرای پروژه‌های بزرگ آبیاری را در بخش مرکزی فراهم کرد. استرالیایی‌ها با این روش‌ها تا حدودی بر مشکل کمبود آب چیره شده، آب لازم را برای آبیاری محصولات کشاورزی و حوضچه‌های دامپروری تأمین کرده‌اند. اما کمبود آب همچنان معصلی جدی است.

آتش

مشکل عمده دیگر نواحی خشک مرکزی استرالیا «آتش‌سوزی بوته‌زار» است. در واقع آتش از اجزاء طبیعی این زیستگاه است، آتش‌سوزی مکرر که اغلب بر اثر صاعقه ایجاد می‌شود، به سرعت از بیابان‌ها و مناطق نیمه‌خشک عبور می‌کند.

بومیان اولیه نیز از آتش برای کاهش بوته‌زارها و شکار آسان‌تر حیوانات استفاده می‌کردند. اما هنگامی که اروپاییان همراه گله‌های گاو و گوسفند به ناحیه خشک مرکزی آمدند، تلاش برای ممانعت از آتش‌سوزی بوته‌زارها شروع شد.

این کار مشکلی ایجاد کرد و آن این‌که، گیاهان انبوه‌تر شدند. سرانجام وقتی که بوته‌زار آتش می‌گرفت، منجر به آتشی عظیم و بسیار ویرانگر می‌شد. استرالیایی‌ها، در دهه‌های اخیر، استفاده از آتش‌سوزی‌های کوچک کنترل شده را شروع کرده‌اند. این روش بوته‌زارها را حذف و رشد علوفه را تقویت می‌کند، اما حیوانات اهلی را نابود نمی‌کند. با این همه، هر از چندگاهی آتش‌سوزی‌هایی بزرگ روی می‌دهد.

هلال سبز

قلب خشک در جنوب، شمال، و شرق با منطقه‌ای احاطه شده که باران کافی در آن وجود دارد. این «هلال سبز» شامل چند نوع آب و هواست. بیشتر نواحی ساحل شرقی آن، منطقه‌ای گرم با زمستان‌های معتدل، تابستان‌های داغ، و بارندگی در تمام فصول است، اما آب و هوای مرطوب نیمه‌استوایی در آن بارزتر است.

ناحیه آب و هوایی معتدل مرطوب در جنوب این هلال، در عرض‌های جغرافیایی میانی، قرار دارد. تابستان‌ها نسبتاً خنک و زمستان‌ها معتدل است. مهاجران بریتانیایی در اینجا، و فقط در این نقطه، آب و هوای مرطوبی را یافتند که شبیه آب و هوای انگلستان بود. اغلب می‌گویند ایالت جزیره‌ای تاسمانی آب و هوای انگلیسی دارد.

می‌گویند ایالت جزیره‌ای تاسمانی در منطقه معتدل مرطوب هلال سبز استرالیا آب و هوایی مانند انگلستان دارد. این عکس در نزدیکی شفیلد در تاسمانی گرفته شده است.

سواحل جنوبی و جنوب شرقی نیز آب و هوای معتدل میانی دارد. اگرچه این نقاط غالباً مرطوب‌بند، در فصل تابستان سه ماه دچار خشکی می‌شوند. این سواحل از نظر آب و هوایی به ایتالیا، یونان، یا جنوب کالیفرنیا شبیه‌ند. گاهی اوقات خشکی فصلی در تمام سال ادامه می‌یابد و پیامدهای شدیدی به دنبال دارد.

شمال استوایی

دو نوع بارز آب و هوای استوایی بر هلال سبز در شمال استرالیا حکم‌فرماست: یکی آب و هوای همیشه گرم و مرطوب استوایی در ساحل شمال شرقی کوینزلند است و دیگری آب و هوای متداول‌تر استوایی است که بیش‌تر شبیه جزیره شمالی استرالیا را می‌پوشاند. در نیمه «کم آفتاب» سال، خشکسالی در این منطقه نمایان می‌شود. اصطلاح «کم آفتاب» به جای «زمستان» به کار می‌رود، چون مناطق استوایی هیچ فصل سرد یا خنکی ندارند، و در عوض کل سال گرم می‌مانند.

«خشکسالی بزرگ»

هر از چند گاهی، هم قلب سرخ و هم هلال سبز به خشکی بیش از حد معمول دچار می‌شوند. طی قرن اخیر بدترین خشکسالی در این قاره در سال ۲۰۰۰ اتفاق افتاد و تا سال ۲۰۰۳ همچنان ادامه داشت. این «خشکسالی بزرگ» تا حد زیادی تولیدات کشاورزی و دامداری را کاهش داد. سیدنی دچار طوفان‌هایی با گرد و غبار سرخ‌رنگ شد، و ملبورن، مانند بسیاری از شهرهای دیگر، آبیاری با غله و شستشوی خودروها را محدود کرد و میزان آبیاری کشاورزی نیز کاهش یافت.

پیامد دیگر این خشکسالی آتش‌سوزی‌های فاجعه‌آمیز بوته‌زارها در هلال سبز بود. در سال ۲۰۰۲، آتشی عظیم شمال سیدنی تا ساحل اقیانوس آرام را در ایالت ویلز جدید جنوبی به کام خود فرو برد. در ژانویه سال ۲۰۰۳، آتش‌سوزی عظیم دیگری، که از نظر شدت می‌توان آن را

«طوفان آتش» نامید، در بوتهزار رخ داد که وارد مناطق حومه‌ای غرب کانبرا، پایتخت، شد. آتش چهار نفر را کشت و چهارصد خانه را ویران کرد. دارل لویس، از ساکنان کانبرا، پیام الکترونیکی به نویسنده کتاب پیامی از پایتخت سوزان استرالیا فرستاد که حاکمی از تلاش‌های بی‌حاصل آتش‌نشانان برای فرو نشاندن آتش بود. بادهای تند و گیاهان خشک حاصل از خشکسالی بزرگ موجب چنان آتشی شد که به نظر اجتناب‌ناپذیر می‌آمد. لویس در پیامش ابر بسیار بزرگ دود را توصیف کرد و وحشتی را که کل ساکنان کانبرا احساس می‌کردند انتقال داد.

آفتاب سوزان

وقتی مردم از شمال غرب اروپا به قاره آفتابی و گرمتری بروند چه روی می‌دهد؟ خوب، بیشتر آن‌ها سرطان پوست می‌گیرند؛ استرالیایی‌ها بیشترین میزان شیوع سرطان پوست را در میان همه مردم جهان دارند. عمدۀ مردم پوست روشن دارند که در نتیجه هزاران سال زندگی اجداد شان در سرزمین‌های ابری شمالی به وجود آمده است. در عوض، بومیان یا ساکنان اولیه استرالیا، پوستی بسیار تیره دارند و به خوبی با آب و هوای آفتابی سازگار شده‌اند.

همچنین در استرالیا، سفیدپوستان با سرعتی نگران‌کننده به بیماری آب‌مروارید مبتلا می‌شوند. این حالت نیز بر اثر قرار گرفتن زیاد در معرض آفتاب ایجاد می‌شود. انگار که این مشکلات کافی نبودند که حدود سال ۱۹۷۰ هم سوراخی در لایه ازن بر نیمکره جنوبی ایجاد شد. آلاینده‌های هوا، به خصوص محتويات ظروف اسپری، ازن را در لایه‌های بالایی جو نابود می‌کنند.

لایه ازن از سطح زمین در برابر تابش بیش از اندازه اشعه ماوراء بخش خورشید محافظت می‌کند. هنگامی که سپر محافظ ازن نازک شد، استرالیایی‌ها با سرعت بیشتری به سرطان پوست و آب‌مروارید مبتلا شدند.

نقشهٔ کل کشور—قارهٔ استرالیا این مشکل جهانی است، دولت استرالیا در واکنش به این مسئله برای کاهش آلودگی هوا دست به کار شده است. همچنین، بسیاری از زمین‌های بازی مدارس سرپوشیده شده‌اند، تا بچه‌ها هنگام بیرون رفتن در معرض اشعهٔ آفتاب نباشند. با وجود این، تا حل این مشکل راه درازی در پیش است.

شکل طبیعی زمین

سرزمین استرالیا طرح جغرافیایی نسبتاً ساده‌ای دارد. در شرق آن دشت ساحلی باریک و پراکنده‌ای قرار دارد. این زمین‌های جلگه‌ای و کوچک مجزا، که همچون دانه‌های گردنبند در رشته‌ای پشت سر هم امتداد یافته‌اند، حاصلخیزند و خوب آبیاری می‌شوند و بزرگ‌ترین شهرها و فشرده‌ترین نوع کشاورزی استرالیا را در خود جای داده‌اند. نمونه آن دشت کامبرلند است که اکنون به طور عمده با سیدنی بزرگ و دره هانتر، از بزرگ‌ترین مناطق دارای تاکستان در استرالیاست.

کوه‌های آلپ استرالیا، که تنها تفریحگاه‌های اسکی کشور را در خود دارند، در این تصویر نژدیک تفریحگاه ثردو بو در ایالت ویلز جدید جنوبی دیده می‌شوند. کوه‌های آلپ بخشی از رشته کوه‌های گریت دیواید هستند که مرز قاره‌ای استرالیا را تشکیل می‌دهند.

رشته کوه‌های گریت دیواید^۱

در پشت نواحی کوچک دشت ساحلی، رشته کوه‌های گریت دیواید در نقاط بسیاری از دشت سر برآورده و با ایجاد ساحلی زیبا و سنگی به اقیانوس آرام می‌رسد. این رشته یک توده یکپارچه کوهستانی نیست، بلکه مجموعه‌ای از دامنه‌ها، رشته کوه‌ها و تپه‌های مجزا است که هر یک نامی متفاوت دارد و دره‌های حاصلخیز پر جمعیت بین این رشته‌های گوناگون قرار دارند.

باعظamt ترین قسمت رشته کوه‌های گریت دیواید کوه‌های آلب استرالیاست که کوه کازیسکو با ۲۲۲۸ متر ارتفاع، بلندترین قله این قاره،

در شمال ویلز جدید جنوبی، واقع در زمین‌های پست مرکزی، درختان اوکالیپتوس جنگلی بوته‌ای و پراکنده برای ایجاد چراگاه قطع شده‌اند. زمین‌های جلگه‌ای از جنوب تا شمال استرالیا گسترش می‌یابند.

1. Great Dividing Range

در آن قرار دارد. کوههای آلپ در بین مرز ایالتی ویلز جدید جنوبی و ایالت ویکتوریا قرار گرفته است. تفریحگاه‌های اسکی استرالیا فقط در این نقطه هستند.

رشته کوههای بلو (آبی) در غرب سیدنی هم بسیار زیبا هستند. اگرچه این کوهها صخره دارند، به بلندی کوههای آلپ نبوده، معمولاً بر فرگیر نیستند. کوههای گرمپین در ویکتوریا نمونه شبیه‌تر به رشته کوههای گریت دیوایندند که در حقیقت بیشتر پهاند تا این که کوه باشند.

رشته کوههای گریت دیواید مرز قاره‌ای استرالیا را شکل می‌دهد و رودهایی را که به اقیانوس آرام جاری می‌شوند از بقیه جدا می‌کند. این امر با توجه به نزدیکی زیاد این رشته کوهها به ساحل شرقی، شاید عجیب به نظر برسد.

گاهی اوقات کل این منطقه کوهستانی را کوهستان شرقی می‌نامند. این اصطلاح افزودن قسمت‌های کوهستانی دورافتاده در تاسمانی و شرق ایالت استرالیای جنوبی را نیز به آن ممکن می‌سازد. منظرة کوهستان تاسمانی از زیباترین چشم‌اندازهای استرالیاست.

زمین‌های جلگه‌ای مرکزی

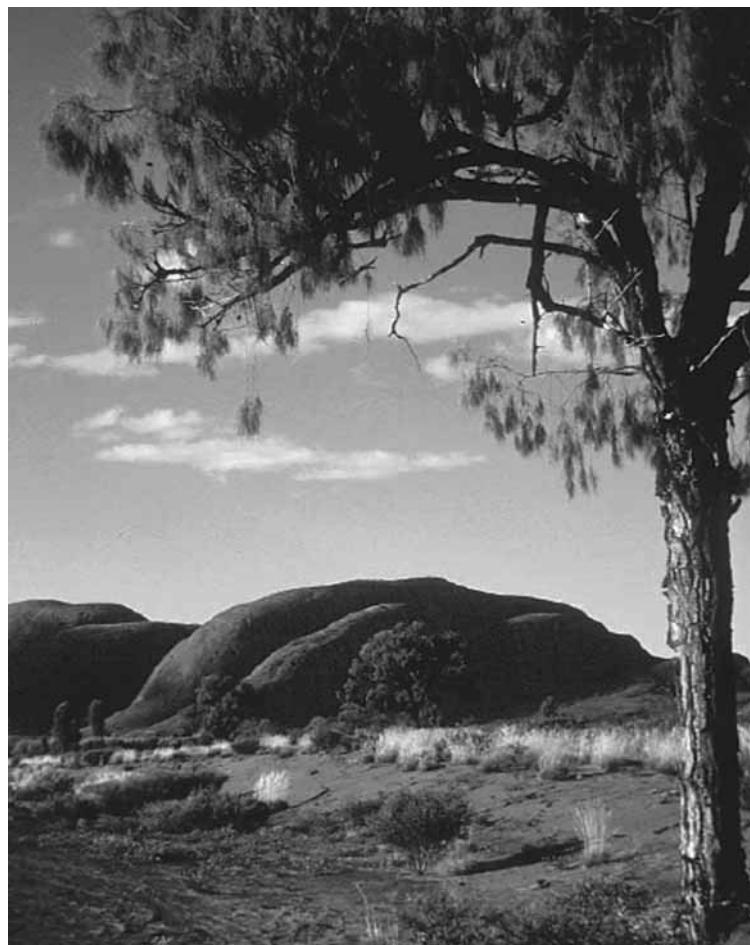
زمین‌های وسیع جلگه‌ای مرکزی در آن سوی رشته کوههای گریت دیواید گسترش می‌یابند و در کل قاره از جنوب تا شمال امتداد یافته‌اند. بخش بزرگ‌تر این زمین‌های جلگه‌ای حوضه آرتزین بزرگ نام دارد. زمین‌های جلگه‌ای مرکزی عمدهاً مرتع گاو و گوسفند و مزارع گندمند.

فلات غربی

با رفتن به سمت غرب در آن سوی زمین‌های جلگه‌ای، به تدریج به فلات غربی می‌رسیم. این فلات شامل دشتی مرتفع، با ارتفاع ۴۰۰ تا ۶۰۰ متر از سطح دریاست، که با رشته کوههای کم ارتفاع (۱۵۰۰ متر)، سنگی و نواحی تپه‌ای منقطع می‌شود. فلات غربی نیمی از این قاره را در بر می‌گیرد و عمدهاً بیابانی است. فلات غربی که سرزمین دامپوری‌ها، معادن و ذخایر بومیان اولیه است، سکنه کمی دارد.

اولورو یا صخره آیرز یکی از باشکوهترین نقاط تماشایی در فلات است. این ماسه سنگ عظیم جلوه‌ای از توده سنگی نشکسته است که بومیان آن را مقدس می‌شمارند.

کوه‌های کم ارتفاع و نواحی تپه‌دار دیگر از جمله رشته کوه‌های مکدانل، آرنهم لند، و منطقه کیمبرلی در فلات غربی پراکنده‌اند، اما سیمای غالب دشت‌های هموار مرتفع و فواصل بسیار است.

کاتا تجوتا (یا اولگز) مجموعه‌ای از صخره‌های ماسه سنگی است که در نزدیکی اولورو بر فلات غربی در سرزمین شمالی قرار دارد. فلات غربی که سرزمین دامپروری، معادن و ذخایر بومیان اولیه است، سکنه کمی دارد.